

Norrländsk svalka och urban intensitet

06:00 | 11-04-21

Nyamerikan. Malin Abrahamsson är född i Lövånger. Sin utbildning har hon fått vid Sunderby folkhögskola och School of Visual Arts i New York. Sedan i höstas är hon amerikansk medborgare.

Malin Abrahamsson med rötterna i Norrbotten och Västerbotten är för närvarande aktuell med en konstnärlig utsmyckning i New York.

Malin Abrahamsson med rötterna i Norrbotten och Västerbotten är för närvarande aktuell med en konstnärlig utsmyckning i New York. Installationen heter Downtown Dogs och breder ut sig på 300 kvadratmeter i megastadens hippaste och mest exklusiva shoppingkvarter i Soho.

- Det har varit ett väldigt roligt projekt, inte minst eftersom det är så stort och synligt, där jag arbetat tillsammans med ett gäng helproffsiga tjejer, säger Malin Abrahamsson och berättar det behövs kompetens för att få de stora "målningarna" (i själva verket digitaltryck) i rätt storlek och på rätt plats.

- Materialet består av en kraftig vinyl, arrangerat för att hålla även om vinden skulle friska i rejält, säger konstnären om sitt senaste verk, placerat i hjärtat av de anrika kvarteren, närmare bestämt i hörnet av Lafayette och Grand Street.

Färgglatt arrangemang

"Stadsjyckarna" hänger nu prydligt längs ett 70 meter långt och närmare fyra meter högt stängsel, parallellt med en bred trottoar. På det hela taget ett färgglatt arrangemang.

- Jag ville göra något lekfullt och grafiskt skarpt som förhoppningsvis kan hävda sig i den stentuffa konkurrens- och kommers som råder i området, samtidigt som jag ville göra något som sticker ut, säger hon.

Med installationen har hon dessutom velat närma sig fenomen som graffiti och gatukonst - urbana konstformer som till stor del uppstod på- och runtomkring Manhattan för drygt 30 år sedan. En av förgrundsfigurerna var Keith Haring, graffitikonstnären som härjade friskt i dåtidens Soho där han också öppnade sin berömda diversebutik - Pop Shop, för övrigt belägen på just Lafayette Street.

POLYKROMT. Installationen Downtown Dogs hänger i hörnet av Lafayette och Grand Street.

Foto: Niklas Instedt

När Malin Abrahamsson för ett drygt år sedan besökte i sina norrländska hemtrakter - konstnären är sedan 15 år bosatt i New York och sedan i höstas även amerikansk medborgare - handlade det om en helt annan typ av konstnärlig utmaning. På Galleri Syster i Luleå skapade hon bland annat

ett luftslott i papper och ett getingbo, hopsnurrat av gamla nummer av The New York Times - objekt som länkades ihop med väggteckningar i en liten men väl sammanhållen rumslig installation.

- Det var en tidpunkt då min mamma höll på att gå bort, så på det personliga planet var omständigheterna väldigt speciella. Det kändes som om allt var på liv och död och att varje sekund räknades. Bara det att befinna sig i barndomens och uppväxtens områden blev egentligen alldeles för mycket. Jag ville bara bort.

Ändå lyckades du få ihop en uppskattad utställning?

- I konstnärlig mening handlade det mycket om att gå tillbaka till en plats där jag började, med temporära, rumsliga objekt.

Och egentligen anser hon sig inte vara en målare i klassisk mening, även om hennes bilder vanligtvis är formellt avgränsade och vibrerande av färg. Ett aningen avigt motstånd, kan tyckas.

- Det har nog att göra med mitt intresse för just street art, en betydligt friare konstform där utövaren inte hänvisas till en uppspänd duk i en ateljé. Det viktiga är kanske att det finns en balans i det jag gör, oavsett det handlar om tvådimensionella bilder, objekt eller rumsliga miljöer, säger hon.

Ändå är hon lyhörd för måleriets och ateljéns fördelar.

- Jag uppskattar verkligen måleriets gester - grepp som satt sig i mina händer. Det är rörelser jag tränat mycket på under tiden på Sunderbyns folkhögskola och senare i USA. Sedan är jag ingen barnunge längre och måste därför kunna lita till det bagage jag har med mig, säger hon lite trotsigt.

Galerie Bel'Art

Flödade gjorde också färgerna när hon för någon månad sedan ställde ut på Galerie Bel'Art i Stockholm, hennes första fullskaliga utställning, The Pursuit of Happiness, med måleri i Sverige.

- Det var oerhört roligt att visa sin konst på ett genuint etablerat galleri. Bara häftigt att få kliva in i lokalerna och se målningarna på plats, inramade. Att dessutom få se gamla kompisar stövla in under öppningsdagen var hur kul som helst, säger hon.

Syns dina kopplingar till norr i konsten?

- Naturligtvis finns det miljöer som satt sina spår. Spontant tänker jag på skärgården i Luleå och inlandets karga och ödsliga fjällvyer. Mina "American Billboards" är också ödsligt placerade i den amerikanska myllan, säger hon och syftar på målningarna, Air I och Air II, från senaste utställningen. Reklamskyltar som i konstens namn frantagits sina kommersiella budskap och vars gigantiska ytor närmast skvallrar om ett abstrakt och egensinnigt måleri.

Annars står vardagsmotiven i fokus: huskroppar, gatlyktor, sjöar, brospann, tallskogar, amerikanska bilar, flygplan, värmeverk och fallfärdiga kojor. Landskap som rymmer både norrländsk svalka och urban intensitet. En surrealistisk realism, hemvävd och formad under åren i Förenta staterna. Miljöer som ofta är påtagligt avklädda men också helt verkliga, som i fallet med målningen *The New* där konstnären likt en dokumentärfotograf använt sig av gatan som utgångspunkt. I blickfånget *The New Museums* futuristiska fasad, och *Bowery Street*.

Niklas Instedt